

Se-nstejărea apusul, topindu-se pe ramuri

Gabriel Cristea

Veni un gând de vultur din ţărmuri vântuite;
Şi-n urmă, aspre aripi julind razant văzduhul
se prăvăleau în cercuri spre verzile întinderi
ca-ntr-un vâtej de aer ce străpunsese timpul.

Deşertice reliefuri se aşterneau pe delte,
iar lungile talazuri, zdrobite în păduri,
se răsfirau tăcute ca lente caravane
- cocoase de cămile pe vânturi nisipii.

Se-nstejărea apusul, topindu-se pe ramuri,
şि umbre de canide nelinişti deşteptau;
Se auzea un murmur, se auzea doar vântul
ce printre ierburi clare fioru-şi răscolea.

Sub ultim strop de soare se constela pădurea
şि-orbită de eclipsă cu lumea se-nvârtea,
iar păsările lunii, albастre şi tăcute
- ca ochiul de fântănă - pe timpuri împietreau.